

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sto dom rade malo stvari, a nesloga sve pokvari. Narodna poslovica.

Članci pripisana itd. likovni radnja u sa na temelju običnog članka III po dogovoru.

Novci za predboju, oglaš. itd. sa se naplatom ili polotom pošt. Stanice u Beču sa administracija lista u Pula.

Kod narudbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, nako to javi odpravništvu u svomom pismu, za koji se ne plaća (poštarina, ako se izvana naplaćuje „Reklamacija“).

Cakovnog računa br. 57749.

Telefon tiskare broj 38.

Iskazi svakog četvrtka o podno.

Notekani doplati se na vradiju napodpisani na lokaju neofankirani ne primaju.

Predplata sa poštarinom: 10 K u obdo, 5 K za svjako godinu ili K 250, odn. K 250 ra pol godine.

Izvan crsevne vilke postarina Plada i utuaju se u Pall.

Pojedini broj otjoi to h, zao-stali zo h, koll u Pall, toll izvan loto.

Uredništvo i uprava nalazi se u »Tiskari Laginja i dr. prije J. Krepotic i dr.« (Via Glula br. 1), kamo neka se naslovuju sva pisma i predplato.

Odgovorni urednik i izdavalac Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krepotic i dr. u Pall. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crocera br. 1, II. kl.).

* Dr. Franjo Josip Volarić

Izdahnou je svoju plemenitu dušu u Krku dne 1. rujna t. g., taman na dan u koji je krcška biskupija častila uspomenu naših Apostola sv. Cirila i Metoda, za kojih je slavu i bogoslužno slovo on toliko za života radio.

Rodjen u Vrbniku dan 27. augusta 1831. zudio je pučke škole što u rodom mjestu što u Krku kod pokojnog si strica Frana Volarića, prošla i školskog nadzornika. Gimnazijalno je nauke svršio u Senju, bogoslovne u Gorici. Iza toga bio je id pok. biskupa Dr. Ivana Vitezića poslan Beč na više bogoslovne nauke. Postavši doktorom bogoslovja, vrati se kući i bude imenovan kancelarom biskupske kurije, od koje, to se može lahko reći, nije se odlielo do smrti.

U krcškoj je biskupiji vodio glavnu rječ, kako je bio savjestan i pravedan, sve ga je ljubilo i štvalo. Dvakrat bio je izabran za izpražene biskupske stolice kaplanskim vikarom; od biskupa Dr. Feretića Sterka bijaše imenovan biskupskim delegatom, a od sadanjega biskupa Dr. A. Mahničija bijaše imenovan generalnim vikarom. Pod biskupom Feretićem bio je imenovan kanonikom Stolnog Kaptola i dlikovan križem »pro Ecclesia et Pontifice«; pod biskupom Sterkom bio je imenovan dekanom Stolnog Kaptola, a od biskupom Mahničem protonotarom poštolskim ad instar participantium.

Od godine 1887 do 1895 zastupao je na istarskom saboru vanjske občine kvarcerskih otoka, gdje je razvio silnu djelotnost na obranu potlačenih prava našega naroda. Kako su ga drugovi cijenili budi okazom to, da su ga bili izabrali svojim ubuskim predsjednikom. Borba pokrenuta pravom našega jezika u saboru pod pok. maljskim kapetanom Vidullcem imala je našem Dr. Volariću sdušnog i revnog obornika. Interpelacija, kojom je bio hitao vladu kad li misli ustavna prava sloboditine primieniti također na hrvat. ov. pučanstvo u Istri, stavila je bila spodu na trčanskom Namjestalstvu u smalu nepriliku. Znamenita je također naša njegova interpelacija iz god. 1892. je porabe staroslovenskoga jezika u vnom bogoslužju po našim crkvama. datle nastade javno razpravljanje, koje na protivničkoj strani vodio pok. Dr. usante iz Porčca, zatim ono podlo napadje na Dr. Volarića u »Eco del Littoral«. ad se je Dr. Volarić bio svestrano obo- kao, da podatcima i juridičkom svojom premom šmrvi protivnike naše sveinje. odje iz Rima mig, da mora štititi. O onoj i temeljitij njegovoj razpravi, što je na to podastro Svetoj Stolici na trauu posvećene glagoljice, znali bi nam- tanje kazivati nadbiskup Dr. Stadler i onsignor Bullé. Na svaki način, ako je goljica spašena u krcškoj biskupiji, zgo- za zasluga ide onu veleznamenitu, zgo- i preretnu njegovu okružnicu iz god. 1893, kojom je svećenstvu udario rok, do

koji se mora priučiti glagoljskim plemenima. A i u čitavom potonjem pokretu za glagoljicu mogao Dr. Volarić, da mirne duše kaže: cujus magna pars fui. U privatnom je razgovoru više puta znao među pouzdanimi prijatelji povjerljivo se iztuziti, kako nas Rim ne razumije.

Znaajući koliko je zla nanio našoj stvari na otocima svojim pristranim i strankarskim radom bivši kotarski poglavar Ellushegg, nije mogao a da mu iz dubine svoje ogorčene rodoljubne duše gromko ne zavikne: porcat, ikad je po prvi put došao u istarski sabor kano povjerenik vlade. Kažu, da je to Dr. Volarića stajalo biskupske mitre. Kako bijaše čedan, nije ga to ni malo žalostilo, koliko ga je bilo, da se s našim narodom postupa mađuhinski ne samo sa strane zemaljskog odbora već i sa vladine strane.

Pošto su njegove sposobnosti bile od pričke potrebe i nužne kod kuće, gdje ga nitko nije mogao dolično zamieniti, to nije mogao da g. 1895 kandidira ponovno za sabor. Medjutim je on uvijek sa zanimanjem pratio naš javni rad u Istri i bio našim prvakom često i često puta bogat svojim savjetii.

Do pred samu smrt hteo je biti izvješćivan o toku naše akcije glede nastojćih zemaljskih izbora. Prisustvovao je dne 22. srpnja pogovoru, što ga je sa pouzdanicima stranke držao u Vrbniku bivši zastupnik Andrijić i tom prilikom dao takovih savjeta, da ih je odbor našeg političkog društva objeručke prihvatilo. Premda od bolesti shrvan želio je ipak na 23 kolovoza, da ga g. Andrijić izvjesti o pogovoru, što ga je ovaj onog predpoveva imao sa izaslanicima naših otokskih občina. O kako nas je naš »pop Frana« ljubio! Kako je velika njegova želja bila, da bi našem narodu u Istri osvanulo novo doba, doba napredka na duševnom i gospodarskom polju! Kako bi dobro došli njegovi uvijek uvaženi savjeti našim budućim zastupnikom, da ga je Bog pozivio do razprave zemaljskog proračuna za god. 1909! Ali, hvala budi Bogu i poklonimo se Njegovoj svetoj volji. Možda nam molbe »papa Frana« pred božjim prestoljem budu više koristili nego li da je još ostao među nami.

Ipak nema ga više. Nestalo je njegova veličanstvene pojave. Prazna je njegova kuća u Krku, to vazda otvoreno stječiste svih hrvatskih i slovenskih rodoljuba, u kojoj se porodile i izvele tolike plemenite i po narod koristne namisli. Ostavio nas je, čedno naš je ostavio, kako je čedno i živio. Ostavio nas je u čas, kad se po crkvam krcške biskupije orila slava sv. Cirilu i Metodu, da bude još letog dana dionikom njihove nebeske slave i da zajedno s njima zapjeva onu Marijinu: Veličit duša moja Gospoda!

I sprovod bio mu je čedan. Morao se iz zdravstvenih obzira uskortiti tako, to vanjski mu štovatelj ne mogli nikako pri- epjeti na sprovod. Bio je zastupan Vrbnik i Punat, a u Krku mu izkazalo zadnju

poštu čitavo pučanstvo sa činovništvom i gradskim poglavarstvom na čelu. Misu je odslužio gradski župnik Dr. Orlić, a odriješnje ovršio osobno sam presvjeli g. biskup Dr. Mahnič. Ovdje odlazemo pero i molimo Boga, da bude milostiv dobroj i blagoj duši našega »papa Frana«.

Na uspomenu MONSIGNORA Dra. FRANA VOLARIĆA amro u Krku dne 1. rujna 1908.

I Tvoga svjetla uma Utrnu jasna luč,
I Tvoga srena vrela Ugasnu plamen vruć;
I Ti nam eto sidje U groba hladni stan
Do zvuka Pravde vječne Na uskrnuća dan.

U vječne Pravde slavu Posvetio si viek,
I dviskom nalik lavu, Uz glas krepki jek,
Prkosio si vragu Branadi vjeru, dom I svetlino nam dragu
Prot jalu dušmanskom.

I kad već teške boli Sapljajalo Ti grud,
Nad zemnim žičem Tvojim Izrečen kad bi sud,
Još polet uma Tvoga I srea Tvoga zar
Ne presta radit vjeri I domu na uhar.

Dok trudno tielo Tvoje U grobu sniva san,
A duša Tva poleti U rajski vječni stan
Spomen će na Te sveti Vieč rodu biti živ,
I potomci će znati: Da Ti hje roda div.

Čunski. pop Frano.

Sastanak pouzdanika narodne stranke u Dekanah.

Odbornik političkog društva za Hrvato i Slovence Istre g. Josip Pangerc, načelnik u Dolini sazvaio je prošloga četvrtka u Dekano najvidjenije rodoljubo kao pouzdanike naše narodne stranke na pogovor radi predstojećih zemaljskih izbora. Zastupano bijaše svo slovensko općine koparskog sudbenog kotara te odaslanici iz Korta, Cesara, Pohoga itd. Pozvani bijaše i svi naši svećenici onog kotara, ali se pozivu ne mogao odazvati, jer su imali i oni — kako šujem u Trstu svoj sastanak.

Pozivu se je odazvao predsjednik političkog društva kao zastupnik onog izbornog kotara g. M. Mandić.

U prostranoj dvorani konsumnog

društva sakupio se je neobično velik broj pouzdanika, koje je srdačno pozdravio sazivač g. Pangerc predloživ im za predsjednika sastanka g. Mandića.

Ovaj se zalvali na srdačnom pozdravu izjaviv, da bi mu bilo milije, da koji drugi predsjedja sastanku, pošto će on imati da o koječem pouzdaniku izvjesti i da im dade na eventualne upite odgovore i razjašnjenja. Odazvijalo se općenitoj želji pouzdanika, razumne svrhu sastanka.

Za tim je predsjednik u kratko pratumčio novi izborni rad za zemaljski sabor Istre, osobito obzrom na slovenski dio Istre. Progovorilo je o vlastitostih, koje bi, morali imati budući nastupnici, koje čeka vrlo teška zadaća; izjavio se je proti razdlobi zastupnika po razredih ili ill kastah, pošto će biti u novom saboru mjestata za sve razrede i za svo staleže pučanstva, koji će, budu li složni i sposobni jednako pravdom zastupati interese se- ljactva, učiteljstva, svećenstva, obrtnika i ostalih slojeva našega naroda. Preporuča prisutnim slogu kod predstojećih izbora izrazi želju, da se nebi već danas proglasilu kandidata za slovenski dio Istre, i to tim manje, pošto nisu bili pozvani na sastanak Slovence sudbenog kotara Pograd. Danas bi se imali pouzdanici pogovoriti o kandidatih, koje neka se pak predloži političkomu društvu, da ih ono u svoje vrijeme proglasi i izbornikom preporuču. Na taj su predlog pristali pouzdanici.

Nakon toga razpela se vrlo opširna i prilžno živahna rasprava o pojedinih kandidatih, od kojih bijaše većina prisutnih. Kod rasprave sudjelovali su gg. Pangerc, trgovac K. Šiškončić iz Črnogkala, A. Mahnič, posjednik iz Dekana, Dr. Černe odvjetnik iz Kopa, I. Pribac posjednik iz Šmarja, Valentić nadučitelj od sv. Antona A. Urbančić, nadučitelj iz Boljuna, Andrejšić posjednik i opć. viečnik iz Črnogkala, Novak posjednik iz Aspa, Jerob nadučitelj iz Opa, Agnelotto opć. tajnik iz Mereziga, A. P. Sancin opć. tajnik iz Dolino itd.

Konačno bijaše prihvaćen predlog, da se predloži političkomu društvu za Hrvato i Slovence Istre šest vidjenih osoba, izmed kojih neka izabere najvrjednije kao narodno kandidato; 2.) da se odmah izabere iz svako mjestone općine po dvoje od prisutnih pouzdanika, koji će se dogovoriti o kandidatih, uvaživ želje i zahtjeve voćine izbornika.

Izjavilo da će se, odmah sastati konstituirati i viećati, te pouzdanikom još danas svoj zaključak pripoditi.

Radi toga je predsjednik prokinuo sastanak pouzdanika sve one, koji nisu bili izabrani u odbor pouzdanika, da se za neko vrijeme odalace, te poslije objeda u dvorani povrate da im priopći eventualne zaključke odbora pouzdanika.

Poslije objeda vratilo se je većina pouzdanika u dvoranu konsumnog društva, gdje bijaše izručen predsjedniku zapisnik o viećanju i zaključci odbora. Zapisnik je glasilo, da se je odbor konstituirao izabrav

predsjednikom Dekanskog načelnika g. P. Cigu, tajnikom g. Orta i da je zaključio predložiti odboru političkog društva za Hrvate i Slovence Istre šestoricu najuglednijih osoba, između kojih neka izabere najvrednije i neka ih proglasi za kandidate kod predstojećih izbora za zemaljski sabor Istre. Taj su zapisnik prisutni živahnim odobravanjem uzeli do znanja. Predsjednik je konačno zaključio susanak zahvaliv se svima, što su se toli mnogobrojno pozivu sazivača g. Pangera odazvali; zahvali im se napose, što nisu uzprkos dugotrajnoj i živahnjoj razpravi nikada gubitke pristojnosti i parlamentarizma prekoracili te im na koncu jošte jednom preporučiti, da se svi složno okupe oko kandidata, koje će im naše političko društvo predložiti i preporučiti.

Posljednje riječi predsjednika pozdravili su prisutni burnim odobravanjem obećav, da će se svi zauzeti zato, da se nenaruši stara sloga i da budu izabrani naruzvi koji će biti na čast i diku našem narodu.

Talijanska divljačtva u Rovinju.

O divljačtvima talijanaša u Rovinju rječ je u dopisu iz Rovinja, a ovdje ćemo se posebice osvrnuti na taj sramotni čin, i na surovo postupanje lažliberalnog građanstva Rovinja, kojim je zavladala takova strast i tolika mržnja do svega, što je hrvatsko ili slavensko u onom gradu.

Tamo se uloviše u kostac talijanski građani između sebe. Liberalnoj svojli stala mrčiti i križati račune talijanska pučka ili klerikalna stranka, kojoj su najbolje poznate sve lopovštine nazovi liberalaca. Pošto se „liberalci“ nemogu osvetiti „klerikalcem“ jer imadu oni za sebe sve niže slojeve građanstva, osveđuju se oni surovo i divljački na hrvatskom i sovenskom činovništvu, namještenom kod onog okružnog sudišta. Iz nize priobćenoga dopisa, što ga donasa rječki „N. L.“ razviditi će naši čitatelji što je sve kadra počiniti ona talijanska fukara proti c. kr. činovnikom jedino radi toga jer su Hrvati ili Slovenci.

Mi žalimo, što nisu ti događaji opisani u kojem domaćem listu, na koje se oblasti, hoćeš nećeš, moraju obazirati dočim se na pisanje izvanjskih listova ni malo ne obaziru.

Kao ilustraciju k položaju našeg činovništva navadajmo ovdje činjenicu, da su se naše napadnuti i iznemogli činovnici potužili svomu predstojniku, koji je imao obraza, da neregno drzkosti, kazali im: zašto govorite na glas hrvatski! Jednomu drugomu opazio je isti predstojnik na pritužbu: „ta što radite postije 7 sati vani“ ili ovu „možete poći izvan grada pač se tamo sabavljati“.

Naši činovnici pogriješili su ako se nisu pritužili narodnim zastupnicima ili ako nisu poslali deputaciju k ministru pravosuđa Dru. Kleinu, koji se je nalazio u ono doba na hrionskim otocima.

Rovinjaki „liberalci“ opisali su svoja sramotno postupanje proti našim činovnikom u puljskom „Giornaleto“ te odnosne brojeve poslali c. k. prizivnomu sudu u Trstu da svala tako svu odgovornost na suchene činovnike. Predsjednik prizivnog suda morati će da vjeruje onaj infamnosti nebude li s druge kompetentne i nepristrane strane obavijest. Činovnici su dakle dužni, da u svojem interesu g. predsjedniku na vrijeme sva divljačtva rovinjskih divljaka vjerno i točno opišu. A sada eto spomenutog dopisa:

Nakon zadnjih znamenitih izbora u Trstu i Istri, Trst je prestao da bude barometrom talijanske ideje s ove strane Jadrana. „Trst nije više naš Piemont“, jačkuje zadaraki „Dalmata“ od prošle jeseni, „On nije više naše ardele nego je

na žalost, postao rob socijalista i „jačkava“. Talijani prentose dakle svoj politički Piemont iz Trsta u jedan zabitni dio Istre u Rovinj. Tu je sad njihova glavna tvrđva, odakle njihovo političko društvo sivara planove za obranu i navalu, u kratko to je sad burza talijanstva u Istri.

Pa kakvo je mjesto Rovinj, kakav je to grad i koji ljudi žive u njem?

(Svršit će se).

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Razbojstva talijanske kamore.

Rovinj, 1. 9. 1908.

Usljed podivljale agitacije nazovi liberalne stranke svi c. k. činovnici koji ne trube u rog te stranke, u pogibolji sav života. Talijanska fukara, osobito mladež, djaci visokih i srednjih škola napadaju, osobito naše činovnike rječju i činom gdje god im se prilika pruži. Hrvatski ili slovenski činovnici nesmiju na javnom mjestu ni progovoriti svojim jezikom a da ih ta gospodska fukara svakojakimi pogrdami ne napadne.

Na te barbarske odnose upozorujemo predsjedništvo prizivnog sudišta u Trstu, koje je dužno u zaštitu uzeti podredjeno ai činovništvo, jer će inače svi neodvijani činovnici biti prisiljeni, da poberu svoja sila i kopita pošto im je mila na ramenih rusa glava.

Dne 30. pr. mj. bio je Rovinj pozoristom najgoreg barbarstva počinjenog od tobože „liberalne“ stranke. Valja znati da se proti kamori dižu junački talijani iz Rovinja, Vodnjana i drugdje koji se organiziraju u kršćansko-socijalnu stranku koju vodi talijansko svećenstvo. U Rovinju osobito važnjega posla zadava ta mlada energična stranka liberalcima, te se ona nade oteti barem 3 mandata liberalnoj stranci, a među tim i grad Rovinj rodno mjesto velikog liberalca Bartola. Dne 30. pr. m. imali su kršćanski socijali ovdje sastanak, kojemu je prisustvovalo oko 5000 ljudi. Došla su 3 parobroda i posebni vlak iz Vodnjana. Liberalci su demonstrirali, bilo je ranjenih i uapšenih. Među uapšenicima nalazi se jedan anarhista iz Italije koji je namjeravao ubiti Monsignor Rocco iz Rovinja. Liberalci na svojem drugom sastanku odlučili su: da neće polaziti na sv. misu, na procesije, da neće davati crkvi milostinje! Oni su tim bedastim odlukama još većna razžestili pobožan rovinjski puk, to je u ponedjeljak u večer bila opća pobuna proti kamorasima. Iz Puča odputovale su 2 torpeda kreata žandarima da uzpostave mir i red.

Vražja se plše talijanskim liberalcima, a najviše im eto jada zadavaju talijani kršćansko-socijalno stranke.

Pazinski kotar:

Iz župe Sv. Nedjelja kod Labina.

Da naša javnost upazna još bolje onu glasovitu praksu, koje se drži ekelelena Flapp, kada se radi o stalnom popunjenju nekogih župničkih mjesta, zamolit ću Vas, gospodine uredniče, da izvolite objelodaniti sljedeći dopis:

Ziteljstvo župe Sv. Nedjelja jest kroz hrvatsko, jer pravili Talijana ovdje ni nema do ono 4-5 potalijanskih obitelji, a uzprkos tomu prohtjele su ovo godino blekapu Flappu, da nam pošto pote narins za stalnog župnika dosadanjeg upravitelja g. Corva, koj imade tu zaslugu da je — Talijan.

U tu prozirnu svrhu razpisao je on i natječaj, držeći čvrsto, da će nastojanjem ovdješnjega bogataša i talijanaša Sacobin vicha imati njegov miljenik za načelnika

većinu pučanstva. Nu kad tamo, poremetili se iznenada račun koli naše stranke toli Prosvjetloga, jer su naši počinili u toj stvari taktični pogresku, a Prosvjetli pak debelu nepravdu. Još prije nalimo, nego se moglo sastaviti odnosi ternu, u kojem bi bili, to znamo dobro, g. Corva i dva naša vrla svećenika, sakupili vam naši bezbroj podpisa u prilog jednoga od ove dvojice, a Prosvjetli opeta, uvjerivši se na tomolju njih podpisa, da nobi možda škodilo, ako bi se prije sakupljanja raznih podpisa posavjetovali nekogji ljudi i s onim našim prilicno izkusnim rodoljubi, kojim je radi narodne stvari visio jur život o tankoj nit i kojim se pogotovo ne može predbaciti, da su u narodnoj borbi tražili svoju sebičnost ili laičnost.

Na koncu ovoga dopisa još par rječ i o jednoj drugoj stvari.

Uz javnu, dvojezičnu pučku školu imamo ni nalimo ovdje obično i po jednu a kadkada i po dvie sasna privatne škole u kojih nekogji „ličti“ poučavaju naravski „nolla dolce favella del si“, pak s toga pitamo u kratko školske oblasti: znaju li one, koliko djece, u kojem prostoru i čijom dozvolom poučavaju ti „ličti“?

Koparski kotar:

Dvadesetpetogodišnjica tabora u Brezovici.

Brenovica 9. 9. 1908.

Narodna čitaonica u Brezovici, občina Matezija, kani proslaviti u nedjelju dne 13. septembra o. g. dvadesetpetogodišnjicu tabora obržavanoga tamo god. 1883. Tim povodom otkriti će se u prijaznom onom selu spomenik, što ga podiže občinari na uspomenu rečenog tabora.

Mjestna čitaonica priredjuje onog dana pučku svečanost, na koju pozivlja sva susjedna pjevačko zabavna društva.

Kod svečanosti otkrića spomenika govoriti će državni zastupnik ovog izbornog kotara g. Matko Mandić, koji je i g. 1888. na tamošnjem taboru govorio.

Na taj važni događaj upozorujemo rodoljube naše širom Istre, da bi se onog dana mnogobrojni našli u svietnoj našoj Brezovici.

Uzorni brzojavni uredi. — O. oružništva.

Roč, 5. 10. 1909.

Iz Roča dne 27. 3. t. g. brzojavio je g. Sancin iz Buzeta brzojavku sljedećeg sadržaja:

Maljavac, općinski tajnik

Roč.

Dodjite odmah na kolodvor do telefona. Sancin.

Taj brzojav kad ga je g. Maljavac primio gjasio je ovako:

Maljavac, općinski tajnik

Roč.

Dodjite odmah na kolodvor do telefona. Sandrin.

Posljedica je bila tomu, pošto Maljavac i Sandrin nisu si prijatelji, da prvi nije išao nikamo.

Dne 12. 8. t. g. gospodarsko društvo u Roču brzojavilo je sljedeće:

Zupančić

Buzet.

Pol vaguna željeza pošaljite odmah kako dogovoroni 24 franko. Roč, odgovor. Društvo.

Ta brzojavka kad ju je primio gosp. Zupančić glasila jo:

Zupančić Polvagu

Buzet.

Vagon željeza pošaljite kako dogovoroni 24 franko. Roč.

Odgovor

Društvo.

Posljedica bila je da društvo ima 300 kruna šteta, jer nije naručeno željezo do sada primilo.

Ovdješnji načelnik želj. postaju brzojavno bio je premješten na postaju u Buzet, te kad je otišao moliti ravnateljstvo željeznica u Trst da ga puše na sadašnji postaji, kazali su mu da oni o brzojavu neznaju ništa, te da ga nisu nikamo premjestili!

Ne obraćamo se ovime na oblasti koje mogu i po zakonu moraju te neurednosti odstraniti, jer smo stalni da se iste za to ne brigaju, te bi našli progovora za braniti svoje činovnike, nego ovime dajemo narodu primjer koliko se može na brzojavke, zanesi. Ovo skandalozno postupanje prevršuje već svaku mjeru. Gdje smo za Boga, ovako nije niti u Africi! Sramota.

Zakonima i naredbama daje se narodu viša polakšica ali narod neima mnogo koristi od njih jer svo odviše od c. k. oružnika da se morbe za takove polakšice povoljno ili nepovoljno rieše. Jednom riječju rečeno c. k. oružnici figuriraju u tom poslu veću oblast nego c. k. ministarstvo. Ne smao zakonima i naredbama nego i svo drugo molbe na političke oblasti bilo od strane privatnih bilo od općinskog glavarstva dođu c. kr. oružnika da se izjave „ob der wahrheit entschricht.“

C. k. oružnici optoređeni su spomenutim postavi nemogu da vrše onu službu za koju su postavljeni. Ovdje događaju se često puta krađe ali da se ne bi privatnici pobrinuli da sami pronadju zločinca c. k. oružnici ne bi nikada nikoga našli jer nemaju vremena da se zato brinu. Događio se je pred mjesec dana slučaj da su nekogji okrali jednu blagajnu iz jedne trgovine, te su bili oružnici odmah o tom obavješteni, ali isti zapriječeni sa rješavanjem molba itd. nisu mogli da se pobrine da zločinca pronadju što bi veoma lahko bilo da se je odmah za njim u potjeru išlo. A do danas jošte nju se isti pobrinuli da pronadju zločinca, ako se ih ide moliti da to učine kažu da nemogu jer su preopterećeni drugim poslovima.

Kako budu po oružnicima molbe rješeno to si svaki pametan može predstaviti. Kako se znado običaj je, da se oružnike, čim upoznaju malo narod, odmah premjesti te dođu na novo mjesto gdje nikoga ne poznaju. Dođu njima kao spomenute molbe za rješiti oni idu po selima pitati informacije i koga prvog u selu nadju toga pitaju informaciju a dotični radi osobnih ili političkih razloga proti dotičnom čijega je molba dade kako je njemu drago informaciju.

Nekogji oružnici pametniji nego političke oblasti dođu općinskom glavarstvu informirati se jer znadu da isto će najviše moći dati pravdnih informaciju jer poznaju najbolje svoje općinare.

Nekojim zakonima i odredbama rečeno je da općinska glavarstva bi morala informacije davati a to niti nekogja općin. glavarstva ne čino jer znaju da na njihovo informacije c. k. oblasti se ne obaziru.

Ne obraćamo se ovime na kompetentne oblasti koje su po zakonu dužno odstraniti ove nepravdnosti, već se obraćamo nu one koje bi mogli iste oblasti prisiliti da se takove nepravdnosti ne ponavljaju u jednoj modernoj državi u XX. vijeku.

Voloski kotar

Zabava u korist Družbe sv. Ćirila i Metoda za Istru.

Trinastiti, 30. 8. 1908.

Prekrasna je bila zamisao svih pjevačkih društava Kastavštine, da u zajednici prirede jednu veliku zabavu u korist Družbe sv. Ćirila i Metoda za Istru. Mjesto, koje su odabrali, nemogu biti bolje ni podesnije. Prostrani vrt našega vriednoga rodoljuba g. Vlahu upravo kao da je stvoren da bude preliepom dekoracijom jedne velike narodne slave. Pa i bila je doista prava i velika narodna slava, ona nedjeljna Druzbina zabava u Trinastidima.

Golemi prostor bio je upravo natlačen mnogobrojnim obćinstvom. Činilo se je, kao da je ciela Kastavština dala sebi roćiste na tom mjestu. Ali bilo je naroda takodjer i iz drugih krajeva. Mnogo ih je došlo iz Veprince, Opatije i Voloskog. Svi su bili srdačno pozdravljeni, ali najviše braća iz Rieke, Susaka i Ilirske Bistrice. Koncertat je započeo poslije 6 sati. Prva je nastupila naša vriedna društvena glazba iz Voloskoga - Opatije burno pozdravljena od svih prisutnih. Iza toga su ukusno priredjenu tribinu stupila sva pjevačka Kastavska društva — oko dvie stotina pjevača zapjevali je veoma skladno „Lijepu našu domovinu“. Bio je to čas, koji se ne zaboravlja. Izgledalo je kao da je i sunce nad vrhuncem stalo trenutak, da i ono čuje divnu našu hrvatsku pjesmu. Gromka je bila ta pjesma: jaka, silna i potresna. Još nije prava dopjevana bila, a već je zrakom zabrujio pljesak uz dugotrajne poklike oduševljenog odobravanja.

Iza doljne točke, koja je bila izvedena na obće zadovoljstvo, stupio je na tribinu naš velezasluzni narodni zastupnik g. Vjekoslav Spincić. Pozdravljen urnebesnim pljeskom uze g. Spincić rieč, da kao Druzbini predsjednik prozbori narodu. Govorio je kako to on umije. Silan mu se glas orio nad onim morem glava, što su se jedna do druge stisle, da slinšaju narodnog ljubimca. Zahvalio je svim pojednim društvima, koji su koncerta sudjelovali, a toplo je i srdačno pozdravio obćinstvo, koje se je tako mnogobrojno odazvalo pozivu velevriednoga odbora. Preporučio je svima da ljube Druzbnu, da rade oko njenog napredka i da je podupiru, kako su to i do sada. Liepa i zanosna rieč g. predsjednika bila je pozdravljena sa silnim odobravanjem. Za tim su sledile druge točke bogatoga rasporeda, izvedena sjajno, jedna bolje ljepše od druge.

Kad je zanoćilo, zaigrali u zraku veseli vatrometi. Živi praesak i vesela pucnjava orili se daleko i široko.

Iza koncerta započeo je ples, koji se protegao do 4 sata u jutro.

Tako se je svršila ta sjajna i velika zabava, od koje će naša Druzbina imati lijepu korist, a velevriednim Kastavskim pjevačkim društvima sa svojim velezasluznim predsjednikom Dr. Gajom Dabovićem bilo na čast i slavu.

Plivajuća postaja za zrakoplove. — Smrt u kupalištu.

Opatija 31. 8. 1908.

Zemaljski je savez za podizanje prometa stranaca u austrijskom primorju, koji stoji pod protektoratom namjestnika princa Hohenhofa-a, već darovno stanovitu svotu za gradnju upravljivog zrakoplova. Istodobno je taj savez upozorio ratno ministarstvo na zaljev kod Prekule, koji čini naravnu luku u površini od 20 hektara, koja bi bila podesna, da se u njoj smjesti plivajuća postaja za zrakoplove. Ovaj predlog saveza našao je na uvaženje to će već skorih dana doći u Opatiju komisija iz ratnog ministarstva da iztraži čitavo zemljište.

U nedjelju do podne c. k. poručnik g. Bernatović sin, trgovca Bernatovića iz Ljubljane tako je nesretno skočio sa vjehine u pitku, more u kupalištu „Angiolina“, da je na mjestu ostao mrtav slomivši pri skoku vrat. Nesretnoga mladića zale ne samo teško uciviljeni rođitelji, nego i mnogobrojni znanci i prijatelji medju kojim je uživao mnogo ljubavi zbog svojeg svestranog znanja i veselo čući.

Ispravak odnosno na vijest „Na adresu nekojih učitelja“.

Mošćenice 5. 9. 1908.

Na vijest uvrštenu u „Našoj Slogi“ u broju 82. od 13. augusta 1908. pod naslovom „Na adresu nekojih učitelja“.

Istina je, da je vijest općenita, ali je meni namijenjena, jer mnijem da u Istri nema nijednoga hrvatskoga službujućega učitelja, komu je sin učitelj, osim mene; stoga bi bio dopisnik pamietnije učinio, da je moju malenkost imenovao, jer tako bi me bili poznali i ostali, osim gg. mojih sudrugova i prijatelja, a svoje ime potpisao, da barem znadem, s kojim imamem poslo.

Dopisnik piše proti meni iz mržnje ili iz neznanstva, s toga je svakako na krivom putu, jer o stvarci nije s menom govorio, već valjda sluša lažno jezike.

Istina je, da u mojoj obitelji govori se hrvatski i talijanski i to zato, jer mojoj supruci ide bolje talijanski, budući je ona tako uzgojena, ali ne zato, da se širi talijansćinu, proti našem hrvatskom jeziku.

Moja djeca govore oba jezika, pa nismo nikakove izdajice, već narodni ljudi — Hrvati. Poznam naših narodnih prvaka, vodja i zastupnika, koji u svojih kućah govore talijanski, pa se ništa proti njima ne piše, pa zar nisu možda više Hrvati? „Svako neka mele izpred svoje kuće!“ Evo zlatnih riječih dopisnikovih: „Budimo Hrvati dušom i tijelom, tvorom i — zborom!... mogao sam na žalost opaziti da ima par hrv. učitelja, u čijim se kućama šepiri talijanski sve u šestnaest, meni upravljenih, koje vraćam „staromu putniku“, budući njemu patre, jer on, kao šepiri talijanski govori sa svojom gđjom, suprugom „talijanski“ a svojim sinčićem „hrvatski“, dočim majka govori s njim „talijanski“. Da ne duljim više, nek se pozuri taj „stari putnik“ malo do nas, pa će se osvjedočiti što i kako se radi.

Ovim javno izjavljujem, da već 28 godina radim i radit ću unaprijed za boljak milog mi naroda, te ujedno pozivljem tog „starog putnika“ da mi dokaže protivno za što sam siguran da neće moći nikako i nikada učiniti.

Ante Dukić, rav. učitelj.

Lošinjski kotar.

Uspomena na opć. izbore.

Cres 6./9. 1908.

Ne samo Hrvat nego svaki čovjek koji je iole prozet kršćanskim načelima kod stupa na tlo grada Cresa i propuťuje otok Cres mora uvjeriti se, da na općinskoj upravi sjede ljudi, koji nijesu izabrani voljom naroda nego silom i protežiranjem austrijskih oblasti.

Vladajuća creška „vlastela“ uz nekoliko zavedenih seljaka i podupirana od c. k. oblasti — kratku još i danas u 20. vijeku ovom zapuštenom narodu pravo, da sam sobom odlučuje. Čijeli otok Cres napučen skroz i skroz hrvatskim žiljvom lišen je i kod zadnjih famoznih izbora prava samoodluke što je moguće samo u ovim gore nego turskim pokrajinama.

Hrvatska je stranka kao nikada stupila u borbu konpaktno i pokazala da narod hrvatski na otoku Cresa nije voljan na dalje trpjeti zulom creških tirana; te da neće odustati od borbe dotle, dok ne padne tiran ili sam narod. Nije li vidlo

gosp. poglavar bijedoci i nervoznost gosp. Gula i gosp. od laborne komisije, kad je na dan izbora cjelokupno seljačko otoka Cresa na čelu sa svojom inteligencijom stupalo nealkoholizirano otvorena čela k izbornoj žari i glasovalo za hrvatsku stranku!

Na svaku nepravicu koja nije bila rijetka narod ogorčeno prosvjedovao, a kad bi gosp. „Gule“ tražilo od naroda dokaz suvlastništva, ovaj bi mu odresilo odgovarao: to je dužnost Vaha i c. k. oblasti. Neznam jeli čuo gosp. Poglavar negodovanje naroda o njegovom ne energičnom postupku prema izbornoj komisiji. Kad je narod vidlo ono gaženje prava u oči predstavnika oblasti saletila bi hrpa naroda pišućega i ostalu gospodu svećenike i govorili su; „Ta i kapetan je s njimi a vi ste nam govorili, a i „Naša Sloga“ je pisala da je pravedan!“ Na ove izvaje plaću ostao je zapanjen i promislilo u sebi, narod imade pravo rekat: „osoba se promijenila a vladanje je ostalo isto.“ Dano izbora nikula je dakle revolucija zakona — a historija nas uči, da revolucija odozgo radja revoluciju odozdo, to se i dogodilo. Tučnjava izazvana sa strane alkoholom zavedenih u Valunu i u Šivanu potvrđuje gore navedenu činjenicu. Uvjeren sam, da će i ovoga puta gosp. državni odvjetnik, koji je u velike zabrinut za javni poredak na otoku Cresa povući na općuzeničku klupu krivce i nakon izvida da će isti biti kažnjeni — a narod, koji je počeo kolebati u pravu osokolit i uvjerit ga da nema sile na svijetu, koja može skršiti moć prava!

Zadnja „vittoria italiana di Cherso“ užasna je slasno uopće za talijanku stranku u Istri, jer je onkav istup hrvata pljuska u istoristički obraz potomcima Stefana Patrijaca. Ta gospodini „Gule“ i creški Bravar znali su i prije, da će onako „sjajno“ pobijediti. Mukotrpni creški koplać, zapamti c. k. Porezni ured, te kad plaća teške poreze — zahtjevaj da ti sve ispunjuju u hrvatskom jeziku. Kad je u izbornim listinama izpušteno na stoline naših izbornika, a hrvatska stranka reklamirala, kotarski poglavar pisмено se o tome obratio na porezni ured, a ovaj po receptu govornika na općini odgovara, da N. N. izbornik ne plaća nego 50 fl. a da facto plaća zakoniti iznos.

Gospodo pitani Vas kako da su svi oni, suvlasnici, koji su glasovali za vladajuću kliku izričito Lili imenovani, a da nije trebalo reklamovati — a oni koji se nijesu htjeli dati zavesti za judin novac ne bijahu poimenice imenovani — možda je tu bila kakva „vis major“.

Vi slavite pobjedu ali znajte, nepatvorena narodna volja stoji uz nas, a to vam dokazuje lumhnacija creških potleusica na rođendan kralja ono svjetlo što je izbijalo iz kuća onih potlaćenih jest prosvjeta koja diže ovaj neuki narod iz tmine neznanja u koju ste ga Vi zatorniel slobode htjeli strovaliti — a za Vas jest svjetlost koja Vas prati u grob, a narod vam pjeva smrtno opjelo.

Razne vijesti.

† Dr. Frane Volarić.

Primili smo slededeću objavu za sv. misu zadušnicu koja će se vršiti za blagopokojnika:

Prijateljim i štovateljem blagopokojnoga i prečastnoga Dra. Frana Volarića daje se ovim n. z. znanje, da će se za Njega subotu dne 24 tek. mj. u 10 uri pr. p. u crkvi č. oo. Franjevačev-trećoredaca u Krku služiti sv. misa zadušnica. Za tu zgodu ide poseban parobrod iz Rieke, Voloskoga i Opatije, odlazeći istoga dana u jutro u 5 1/2 iz Rieke, u 6 iz Voloskoga, u 6 1/2 iz Opatije. Žaljući: Dr. Ivo Ferić, Dr. Joso Ožbolt, Prof. Vjekoslav Spincić, Dr. Niko Fabijanić. Moli se najljubudije naročito velečastno

zupne i slavne obćinske urede, da ovo razglase u svojih područjih.

I mi sa svoje strane vruće preporučamo neka ih se što više dade na put, te prisustvuju glagoljaškoj sv. misi u starodrapnom manastiru sv. Franje a oni koji zapriječeni ne mogu tamo nek se u svojim kućama pomole za pokoj Njegovе duše.

Istarska herba.

Pod tim naslovom priredili su Ćiril-Metodeški zidari za dne 6., 7. i 8. rujna veliku ljetnu zabavu u korist Družbe sv. Ćirila i Metoda i Hrvatskoga društva za prosvjetu. Zabavu se je priredilo u u svim prostorijama hrv. pjevač. društva „Kolo“ i u gornjem dielu zapadnoga perivoja, iza prostorijah „Kola“ i „Sokola“, na otvorenom. Mjesec i više dana pripravljalo se je na zabavu. Članovi kluba Ćirilo-Metodeških zidara sa predsjednikom Egidijem Koriccerom, i članova navlastnoga zabavnoga odbora sa predjednikom Ivanom Marincićem imali su pune ruke posla. Njim su pomogli mnogi mladi ljudi naročito sveučilištari, i mnoge gospođe i gospodjice i prije zabavnih dana, i u te dneva. Radili su mnogi i mnoge marljivo živo, veselo, kao da rado za se, a ono radili su za obćenito dobro, za hrvatstvo u Istri i za prosvjetu hrvatskoga naroda u najširjim krugovima. Na razne načine pritekli su njim u pomoć mnogi, medju njimi da spomenem osobito naše domoljubne kazališne umjetnice i umjetnike. Opretna pjevačica gđja. Irma Polak, koja se može postaviti o bok najboljim svjetskim pjevačicama, tako je uvježbala za neke igre svojoj i komikera g. Grunda Djecu, da su se svi upravo divili učiteljici i učenicom i učenicima. Te igre davale su se svako večeri od osme do devete ure, i svaki put napunile su dvoranom Kola. Inače su je taj svijet zabavljao vani kod nješto hladnoga ali ljeptoga vremena. Njeki su kupovali od dražestnih gospodjica koriandola pa su se nabacivali. Njeki bi razgledavali paviljon društava za pučku prosvjetu, za koju se toliko zauzimaju dr. Ortner; tu bijaše zorno pokazano kako se ima urediti pučke knjižnice. U drugim paviljonima prodavale su se smotke, smotčice, Ćirilo-Metodeški cigaretni papirić, opet razno pečivo i slastice, u drugih šunke, salame i sira. Tamo izloženi dobici za tombolu, a sve darovi dobrih duša. Dosta prostora zauzima izložba grozdja, dakle herba, što su ga poslali razni domoljubi iz Istre. Tu je i „Istarska klet“ gdje se prodaje osim grozdja, tečno vino u staklenicama vinarske zadruge iz Pula, odnosno gospodina Laeka Kriza. U posebno priredjenoj kuhinji peče i pripravlja na razne načine friske morske ribe gospodin Minak sa sestoricom pomoćnicima iz ko. Oko te kućice najviše se kupi ljudi, ko iz zntičelje, ko da se naužje dobro pripravljanih morskih riba. Osim istarskoga vina prodaje se i drugo, domuće, izvrstno vino, traminac i graševina. A prodaje se i rakija; prodaje ju u posebnoj rakijašnici tobož jedan žid. Nudja i pruža i daje se dobro platiti u svrhe zabave. Posebne ima prostorije uz uze voliki sudac, jedan glumac komu redari svaki čas dovodjuju zločince, koje pak on odsudjuje na krunu, i više i manje. Odsudjuje svakoga i tako utjerna novac.

U srodni zabavnih prostorija igra glazba. A ima i snjiva glazba sastavljena ponajviše od sveučilištara. K tomu je zastupana i jedna istarska glazba; soci su tu iz Kastavštine sa medje ove i Rieke, i ljudi ih u čudu slušaju i gledaju. U kući „Kola“ pjevaju u stolnom paviljonu zabregačka pjevačka društva. Gđjogod si tu imaš zabavu na protek.

Sokolsko slavlje u Sušniku.

Sokolsko je slavlje u Sušniku ispalio nad svakim očekivanjem. Sve u redu, bez ikakvog neugodnog događaja, bez ikakve nesreće. Sokolaša u odori bilo je preko

1000, a drugim gostovima ni broja sa
zna. Sudač je bio pun puka narodna
sav grad lekljen zaslaivama.

Vjenčani.

Dne 3. septembra r. r. u jutro,
vjenčali su se u crkvi sv. Vedeškava u
Frägu, g. Fran Novljan, profesor hrvatske
gimnazije u Pazinu i gospođica Bina
Sladkova. Naše čestitke

Odlikovanje.

Mr. Franjo Bulić bio je odlikovan
turskim križom Saskoga Albrechtova reda.
I ovo rijetko odlikovanje dokaz je, koliko
je cijenen i koji glas uživa učenjak Bulić,
u tudjini. Odličnom rodoljubi i učenjaku
naša iskrena čestitanja.

Narodni darovi.

Za "Družbu sv. Ćirila i Metoda" pri-
mili smo:

Dne 29/6. primili smo iz Beršca
iznos K 60-40, kojeg pomutnjom ne obje-
lodanismo do danas. Taj iznos sabraše:
Upravitelj "Beršeckog društva za štednju
i zajmove" Juraj Skalamera K 16-40. Zam-
jenik Gaspar Dujmović K 15.— Odbor-
nik Ivan Dulmović K 15.— Članovi nad-
zornog odbora: Zvonimir Skalamera K 5.—
Fortunato Velčić K 5.— i Ivan Barković-
Kučić K 5.—

Nadoljno primismo od veluč. g. Dr.
Josipa Ožbolta licenka za oči na Rieci
K 30.— u počast blage uspomene Mnagn.
Dr. Frana Volarića.

Veleč. g. Fran Stavoljk župnik u Ka-
rojbi šalje K 18-30 skupljene prigodom
pouzdanog sastanka u Karojbi dne 24./8. 08.

Gosp. Roko Sverko-Klonovšćak šalje
iznos K 15-38 skupljen u gostioni Svorika
Roka u Klenovšćaku mješte da mu se
plati račun vina prigodom izbornog sas-
tanka i imendana kućegazde; uz poklik
"Živio Roko, poživio sto Rokova".

Današnji izkaz . . . K 124-08
Zadnji izkaz . . . K 718-52
Ukupno . . . K 842-60

Akad. ferijalno društvo "Istra".

Poznato će biti našoj javnosti, da su neki
istarski akademici osnovali dne 22. au-
gusta u Puli svoje ferijalno društvo "Istra".
Društvo si je preuzelo svetu ali ujedno
vrlo tešku zadaću, širiti prosvjetu među
zapušteni istarski puk. Jedna od glavnih
točaka našeg programa je osnivanje puč-
kih knjižnica. Pošto zato treba mnogo
knjiga i novaca, a naše tek niknulo dru-
štvo nema još te nikakvog kapitala, nemo-
guće je nama iste nabaviti, zato molimo
ovime sve prijatelje pučke prosvjete, da
nam pošalju svakovrstnih knjiga, da uz-
moguemo podignuti čim više prosvjetnih
kula, koje će biti jače od onih, što skriva-
ju u sebi prah i olovo.

Ako bi se ikogod htio upisati u naše
društvo, može kao utemeljitelj sa K 50
doživotno uplativši ih najednom ili tekom
jedne godine, ili kao podupirajući član sa
K 2 godišnje.

Gospodo i prijatelji sokolite nas svi u
ovom pothvatu, poduprite ovo mlado dru-
štvo, radimo svi ustrajno i složno za tako
važnu stvar; širimmo znanje i prosvjetu i
u najzabitnije istarsko selo, a kada bude
luč prosvjete zasjala i u najtirošnijoj kućici
našeg tužnog i neukog kmeto, onda će
otpasti onaj žalostni epiteton "sirotica"
Istra.

Ujedno se ovime zahvaljujemo svakome
najljepše, koji nas bude bilo kako podu-
pirao u ovoj namisli.

Knjige nek se šalju na adresu: Fran
Slovak, pravnik — Pazin, a novac na:
Matko Brnčić, pravnik — Bregi pošta
Francići.

Gospoda, koja imaju knjiga, pak im je
samima teško poslati neka izvole to javiti
na gornji naslov. Svi će se prispejvi u
svoje vrijeme javiti u novinama.

Odbor.

Listnica uredništva.

1. O. Slavnić Zagreb, Radi pamapika-
nja, prostora, moramo dodati u objeloda-
njanje, opade, za iduću broj 47, kao

Prva slavonška tiskarica ura za torijavo

Franjo Moravus,

BRNO. Nova ulica 25. MORAVSKA.

tvori i raznašlje
ure za crkvene zvonike,
dvorce, škole, tvornice,
-- viednice, ljetnikovce --
samo u hvristni izradbi vrlo
jeftino.

Čuvane nadzorne ured.
Clenici šalje se na zahtjev budava.
Najviše odlikovanje za izvratne proizvođe
IZVOZ.

Pazite na djecu!

Kad su vam ranjava ili imadu krašte
osip, crvenilo na koži ili bud kakovo no-
čeloće na tjele, upotrijebite izvratnu mast
zakonom zaštićenu iz ljekarne Pečić sada,
dr. B. Vouk — Zagreb. Djeluje najuspješ-
nije kod svake vrsti rana (rezotino, ogre-
bine, opokline itd.), kod prekomjernog
znojenja noguh i tjele to nebi smjela ni-
jedna kuća biti bez glasovite
masti za djecu.

Čuvajte se patvorina!
Olfena kutiji K — 60.
Dobiva se u svim ljekarnama.

Glavno skladište:

Ljekarna PEČIĆ sada dr. B. Vouk
ZAGREB.

Zeludčane kapljice
prije zvane i poznate pod imenom
Markove kapljice

arodstvo proti slabosti zeludca, imenito proti po-
manjanju teka za jelo, proti grizu i grčevima u
zeludcu i truhnu, proti nadutosti od vjetrova.
Poslije teškog mastnog ili preobilnog jela podupiru
naravnu probavu. 1 tucet 4K, 5 tuceta 17K,
10 tuceta 32 K, franko postavljeno na svaku poštu,

Molim izvolite mi poslati još 12 bočica
zeludčanih kapljica jer mi nužno trebaju pošto
na meni upravo žudotvore. Božo Pazić, Kaštel stari.

Molim pošaljite mi jedan tucet kapljica pošto
pošto sam uvjeren već kod prijašnjih naručba da
djeluju izvratno, to ću svakom zgodom iste svojim
prijateljima preporučiti. — Ovakvih dopisa, koje
ne mogu sve orđio navesti imadom još mnogo,
te stoje svakome na vid.

Ove kapljice pripravlja samo Gradska ljekarna u
Zagrebu, pak zato treba kod naručbe pisati točno
na adresu:

Gradska ljekarna Zagreb,
polag trga sv. Marka 20.

Hrvati i Hrvatice!
Sjetite se svakom zgodom "Družbe sv.
Ćirila i Metoda" za Istru. Upotrebjavajte
Družbine marke, a svaka zapada samo
i novčić. Kupujte uvijek Družbine žiglice,
cigaretetni papir i druge proizvode.

Dvostruki elektro-magnetički

KRIZ I ZVEZDA

Broj 86967
Telefon 45-22

elektro-magnetičkim anđelima savršeni stroj
koji kod sioga, rumo, stimo (takvog dlanja), ne-
spavajnja: zivljenja u vku, neuragije, glavobolje, ne-
studen ruku i nogu, padavice (epilepsije), nakrejanje
proljeće, najnešti, nesvjesitost, nesigurnost, strah
na tjele, infuzione skopdane sa boleću brta, bila-
na (malokrvnost), želudanih grčeva, beztebnosti,
lanchija, puskrvnost, svih udnih grčeva, hodo-
čovanja, Jolemiš grčeva, hemorrhoida, kao i kod
svobede slabosti i te, stuzi kao. nenudkrijivo erod-
sivo, pošto elektro-magnetička siruja djelom čovječ-
nim telom djeluje, činu se ročene bolesti u naj-
kraćom vremenom izleče.

Poznato je, da betnici kod navedenih bolesti
visekratno elektriziraju tjele upotrebljavju, ali ipak
na taj način, da jaka siruja samo prolazno i po-
vremenom kroz tjele prolazi, dočim naproiv tomu
siruja elektro-magnetičnog kriza ili zvezda R. B. B.
br. 86967, kako jo jur rečeno, umjereno nadinom
neprekidno na tjele djeluje, što svakako brzom
kolečanju dovodi, nego li prvi postupak. — Do 20

godina stare bolesti izlečene su sa moju strojem
posve! Od izlečenih, sa moju strojem R. B. B. broj
86967 izraženo zahvalo kao i od ostalih siogova
komu svjedoke i priznanja is riju strana sveta.
Zanimljivo su i moju izmohitani gdje djele
NIJE POMOGAO, MOLIM POKUSATI MOJ STROJ, jer
jo to sigurno sredstvo protiv navedenih bole-
stima. Onaj bolesnik, koji po mojem stroju nebi
bio izlečen najviše u roku od 40 dana, dobiva
novu, natprij, očitovanu, a neobitnu dlanu.

Upoznajom osobito p. p. obćinstvo, na koje
jo moj stroj ne smije zamjenjivati sa Voltinim, koji
jo potaj svoga neduspjela zabranja u Njemačkoj
kao i u Austro-Ugarskoj; dočim moj dvostruki
elektro-magnetički križ ili zvezda R. B. B. broj
86967 se hvati u tjele vanrednu dopadnost poradi
svoje izvratne ljekovitosti.

MALI STROJ STOJI 6 K. Rabiti ga mogu samo djeca
i jako slabo gospođe.

VELIKI STROJ STOJI 8 K. Rabiti se kod ostarijih 90
godis, krodčitali bolesnika,
Dopisivanje i naručbe obavljaju se i u hrvat-
skom jeziku. Ponučenim ili ako se novac unapred po-
šalje, raznašlje glavna prodavačnica za i inozemstvo.

ALBERT MÜLLER,
Budimpešta, Vjai. Kolar,
Vadaz-ulica br. 34.

OGLAS.

U nedjelju, dne 13. rujna o. g. u 4.
sata po p. obdržavati će se — poleg 8.
18. društvenih pravila — redovita glavna
skupština u prostorijam "Hrvatsko Citao-
nice", na koju se najuljudnije pozivlju
P. n. gg. članovi.

Raspravljati će se ovaj:
Dnevni Red.

- I.) Izvješće tajnika;
- II.) Izvješće blagajnika;
- III.) Izbor upravnog Odbora;
- IV.) Eventualia. —

Odbor Hrvatske Citao'nice
u Baski, dne 1. rujna 1908.

Predejednik:
J. Dujmović v. r.

DRUŽBINE OLOVKE

dobivaju se u tiskaru
LAGINJA I dr. - PULA
VIA GIULIA, 1.

Podupirajte i zahtje-
vajte u svakom lokaln
tjedni list
"NAŠA SLOGA"

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

Prima zadržgare, koji uplađuju sadružnik djeleova jedan ili više
po kruna s.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član to
disto bos ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 1000 K bez predhodnog
odkaza, a iznose od 1000 K
ako se nije kod ulokenja suglasno ustanovio veći ili manji rok sa
odkme, na odkas od 8 dana.

Zajmove (posude) daje samo zadržgarom, i to na hipoteku
ili na mjenico
i sadružnice na garantuju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati prije podne i 3—6 sati
poslije podne; u nedjelju i blagdana
sativoreno.

Družtvena pisarna i blagajna nalazi se u vialo Carrara vialista
kuda (Narodni Dom) prvi pod doano, gdje se
dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

Narodna Tiskara i Knjigoveznica

LAGINJA i drug.

prije J. Krmpotić i drug.
Via Giulia br. 1. — PULA — Via Giulia br. 1.

PREPORUČA SE ZA:

TISKARSKE, KNJI- SAMA IZRADJUJE
GOVEŽKE, GALAN- PEČATE
TERIJSKE RADNJE

IMADE U SALIHU TISKANICE I KNJIGE ZA P. R.
OBĆINE, CRKVE, ŠKOLE, NE TROGOVAČKE KNJIGE, PISAN-
ODVJETNIČKE, POSUJILNICE I KE ZA ŠKOLE, PISARSKE
KONSUMNA DRUŠTVA I POSARSKIE POTREBŠTINE
PBODAJA PAPIRA NA MALO I VELIKO.